

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, sesja 5, Jonathan Edwards i pierwsze wielkie przebudzenie

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To jest sesja 5 na temat Jonathana Edwardsa i Pierwszego Wielkiego Przebudzenia.

Zarys od strony do strony 13. To da ci pojęcie o tym, co tu robimy. Próbuje dać obraz religijny w kolonialnej Ameryce. A potem skończymy na odwróceniu, ponieważ tutaj robimy to miejscami.

Więc skończymy na odwróceniu tego i przyjrzymy się rozmieszczeniu kościołów w kolonialnej Ameryce. Więc pomiędzy tymi dwoma, mamy jakieś poczucie, myślę, mam nadzieję, tego, co się tu dzieje, trochę denominacyjnie, w odniesieniu do tego, co studiowaliśmy. A potem zaczniemy. Będziemy mogli zacząć dzisiaj, wykład numer cztery, Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

No więc, okej, obraz religijny w kolonialnej Ameryce. Więc jesteśmy, jesteśmy, co powiedzieliśmy przed wyjazdem, myślę, że, pamiętajcie, powiedzieliśmy, że wiele kościołów drugiego, trzeciego, czwartego pokolenia, kościołów było zasadniczo kościołami imigrantów, wiele kościołów drugiego, trzeciego, czwartego pokolenia zaczynało podupadać i zaczynało mieć kłopoty. Nie zachowały żywotności tego, czym były, kiedy przybyły, kiedy przybyły.

Pytanie brzmi, że nie dotarliśmy do tego, jakie są tego powody? Nie zaczęliśmy tego, prawda? Jakie są powody? Jakie są podstawowe powody tego upadku? Okej, numer jeden, pierwszy powód jest taki, czy my to zaczęliśmy? Czy to brzmi znajomo? Tak, nie, nie zaczęliśmy tego, prawda? Pierwszym powodem jest spadek zapału ich własnych członków. Więc to jest pierwszy powód, dla którego te kościoły imigrantów nie zachowały swojej siły. Przybyli tutaj, jedno lub dwa pokolenia i zaczęli podupadać.

Pierwszym powodem jest to, że zapał ich własnych członków zaczął zanikać. Ich własni członkowie nie zachowali zapału ani witalności pierwotnych imigrantów, którzy przybyli. Widzieliśmy to już u purytanów.

Pamiętajcie, co mówiliśmy o purytanach: Co było pierwsze? Czy bogacili się? Czy to spowodowało, że stracili swój ewangeliczny zapał? Czy też stracili swój ewangeliczny zapał i to spowodowało, że zaczęli, nie wiem, co było pierwsze, kura czy jajko? Więc to jest pierwsza rzecz, która staje się problematyczna. Okej, drugą rzeczą, która staje się problematyczna dla tych kościołów imigrantów, jest liczba dysydentów, którzy

byli pośród nich. Innymi słowy, ludzie, którzy pozostali w wyznaniu, ale zaczęli mieć poważne nieporozumienia ze swoim wyznaniem i ze swoim konkretnym kościołem.

Nieporozumienia mogą być teologicznymi nieporozumieniami, nieporozumieniami dotyczącymi polityki kościelnej lub sposobu zakładania kościoła, sposobu zakładania kościoła i sposobu rządzenia kościołem. Ale numer dwa, jest wielu dysydentów. Jest wiele argumentów.

W kościele jest wielu ludzi niezadowolonych z kościoła, co powoduje upadek kościoła. To jest drugi powód. Okej, powód numer trzy to wpływ XVII wieku, XVIII wieku, wieku rozumu, wieku racjonalności, jakkolwiek chcesz to nazwać.

Wpływ Wieku Rozumu lub Racjonalności na kościoły. I dobrym przykładem tego jest oczywiście deizm. Teraz będziemy dużo mówić o deizmie w innym wykładzie, ale dobrym przykładem tego jest deizm z XVII i XVIII wieku.

Pozwólcie, że to wyjaśnię: prawdopodobnie to powiedzieliśmy, ale na wypadek, gdybyśmy nie powiedzieli, deizm nie jest religią. Nie jest wyznaniem. Deizm jest poglądem filozoficznym, rodzajem poglądu religijnego.

Z czasem przekształci się w wyznanie, ale deizm jako rodzaj racjonalistycznej opozycji do tych kościołów imigrantów staje się bardzo, bardzo silny i zyskuje na popularności w XVIII wieku w Ameryce. Pamiętajcie, deizm to Bóg jest tutaj, my tutaj, i nie ma żadnego związku między Bogiem a nami. To trochę tak, jakbyście słyszeli Boga zegarmistrza.

Bóg stworzył świat tak, jak zegarmistrz tworzy zegar, i nakręcił go, i tyka tutaj, ale nie ma żadnego związku między Bogiem a nami. Więc ten rodzaj bardzo racjonalistycznego podejścia do religii, racjonalistyczny pogląd na Boga, będzie miał prawdziwy wpływ na wiele wyznań, wiele kościołów i wiele osób tutaj w koloniach. Więc to jest numer trzy na naszej liście, prawda? A numer cztery na naszej liście to to, że są teraz ludzie, jest wiele osób poza kościołem w koloniach, ponieważ miejsca takie jak Rhode Island i Pensylwania kładły nacisk na wolność religijną, nie tylko tolerancję religijną, nie tylko tolerancję wobec innych ludzi, ale absolutnie ludzie są wolni.

A ta wolność religijna oznaczała, że wiele osób wybrało ateizm lub agnostycyzm. Nie chcieli mieć nic wspólnego z kościołem, w ogóle nie chcieli mieć nic wspólnego z życiem kościelnym. Teraz niektórzy z tych ludzi, nie wszyscy, oczywiście małe grupy, ale niektórzy z tych ludzi zaczęli być dość wrogo nastawieni do kościoła i zorganizowanej religii.

Więc dostajesz zewnętrzny antagonizm, nie tylko obojętność wobec kościoła, nie tylko obojętność wobec religii, nie tylko obojętność wobec zasad chrześcijaństwa.

Zaczyna się antagonizm wobec kościoła, religii, chrześcijaństwa, doktryn itd. I naprawdę nie doświadczyliśmy tego wcześniej.

Doświadczyliśmy antagonizmu w Europie, od jednej gałęzi chrześcijaństwa do drugiej. Mieliśmy więc starcie protestantyzmu i rzymskiego katolicyzmu itd., ale nie doświadczyliśmy antagonizmu ludzi spoza kościoła, którzy teraz naprawdę kwestionują kościół, kwestionują chrześcijaństwo. To jest w pewnym sensie nowe.

Więc to będzie problematyczne. Dlatego zaczynamy w XVIII wieku w okresie kolonialnym, a wiele kościołów zaczyna mieć kłopoty. Nie są w stanie utrzymać życia, jakie miały, kiedy po raz pierwszy przybyły.

Teraz pytanie brzmi, co się z tym stanie, ale nie będziemy się tym teraz martwić. Pozwólcie, że zajmę się numerem dwa, rozmieszczeniem kościołów w Ameryce. Teraz to jest odwrócenie tego.

Wygląda na to, że nie jest to kolonia po kolonii, ale co się tam dzieje? To odwraca to i po prostu wspomina różne wyznania i gdzie można je znaleźć. Więc mam nadzieję, że między jednym a dwoma, otrzymasz trochę obrazu amerykańskiego kościoła w okresie kolonialnym.

Okej, więc rozkład kościołów. Jestem na stronie 13 konspektu. Okej, przede wszystkim kościoły kongregacyjne.

Kościoły kongregacyjne, kongregacjonalizm. Gdzie można to znaleźć w okresie kolonialnym? Można to znaleźć niemal wyłącznie w Nowej Anglii. Można znaleźć bardzo mało kongregacjonalizmu lub kościołów kongregacyjnych poza Nową Anglią.

To jest rodzaj produktu Nowej Anglii. Numer dwa to kościół anglikański, który ostatecznie będzie nazywany kościołem episkopalnym. Ale teraz, kościół anglikański, gdzie można znaleźć kościół anglikański? Właściwie, kościół anglikański można znaleźć rozproszony po koloniach.

Są dość dominujące w niektórych miejscach, takich jak Wirginia, ale można znaleźć kościół anglikański nawet w Georgii. I to właśnie do tego kościoła anglikańskiego w Georgii poszedł John Wesley. John i Charles Wesley porozmawiali o tym być może później.

Więc anglikanizm jest rozproszony. Prezbiterianizm. Prezbiterianizm jest niewielki w okresie kolonialnym.

Niektórzy z was mogą pochodzić z prezbiteriańskiego środowiska, ale prezbiterianizm jest niewielki. Ale jest dość rozprzestrzeniony w koloniach. Nie ma jednego miejsca,

w którym można powiedzieć: chłopcze, to jest serce i dusza prezbiterianizmu, nie w okresie kolonialnym.

Numer cztery, baptyści. Cóż, baptyści są wszędzie. Więc są rozproszeni po całej kolonii.

Oczywiście, że znajdziesz siłę baptystów w miejscach takich jak Rhode Island, ale są one rozproszone po całej kolonii. Będziemy kontynuować w trakcie kursu. Będziemy kontynuować z niektórymi z tych wyznań i zobaczymy, co z tego wyniknie.

Kościół rzymskokatolicki. Kościół rzymskokatolicki jest dość mały i skoncentrowany w środkowych koloniach. Więc tam jest serce kościoła rzymskokatolickiego w miejscach takich jak New Jersey, Pensylwania, Delaware, Maryland i środkowe kolonie.

Powiesz, kiedy mówimy o rzymskokatolickim kościele w koloniach środkowych, powiesz, hej, czekaj chwilę. Mieszkam w Bostonie. Boston jest tak bardzo rzymskokatolicki.

Dlaczego więc mówisz, że są tylko w środkowych koloniach? Cóż, katolicka imigracja, która uderzyła w Boston, nie nadeszła aż do następnego stulecia. To więc długi czas od okresu, o którym mówimy. Teraz kościół rzymskokatolicki, małe, środkowe kolonie, to miejsce, w którym się koncentruje.

Wiesz, Kwakerzy woleli być nazywani Przyjaciółmi i byli rozproszeni po koloniach, ale byli liczni w Nowej Anglii i środkowych koloniach. I częściowo dlatego, że oczywiście byli mile widziani w Rhode Island w tak wielkiej liczbie i w Pensylwanii również w tak wielkiej liczbie. Tak więc to są środkowe kolonie, ale także Nowa Anglia.

Kwakerzy znajdują dom. Przyjaciele znajdują tam dom. Okej, kościół luterński.

Luteranie są w środkowych koloniach. Pamiętaj, że to Pensylwania tak witała niemieckich luteran i inne mniejsze grupy, takie jak Dunkersi i tak dalej. Cóż, środkowe kolonie, ale luteranie są również w Georgii, tak jak byli anglikanie w Georgii, więc są również luteranie w Georgii.

Ale zasadniczo, w koloniach środkowych znajduje się kościół luterński. Na koniec wspomnieliśmy o holenderskim kościele reformowanym. Holenderski kościół reformowany znajduje się w koloniach środkowych.

Oczywiście, w Nowym Jorku jest bardzo ciężko. Mimo że Nowy Jork stał się brytyjski, był pierwszymi Nowymi Niderlandami, podobnie jak holenderski kościół reformowany. Więc w Nowym Jorku, New Jersey, zobaczymy Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

Jednym z początków Pierwszego Wielkiego Przebudzenia było to, że Holenderscy Reformowani byli w New Jersey i Nowym Jorku. Holenderscy Reformowani, to tam się skupiają, zasadniczo. Okej, to jest Wykład 3. Czy są jakieś pytania dotyczące Wykładu 3, co się z tym dzieje, jak to nazywamy i jak tytułujemy ten wykład? Denominacjonalizm.

Denominacjonalizm w koloniach amerykańskich. Więc w czasach rewolucji, cóż, w czasach Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, mamy już całkiem sporo wyznań w koloniach amerykańskich. Wszystkie z nich to kościoły imigrantów.

Wszyscy przybyli ze starego kraju, ale jakoś się zdomowili. Jednak niektórzy z nich mają problemy z egzystencją, ponieważ istnieją cztery wymienione przez nas powody. Ale czy są jakieś pytania na ten temat? Dobrze, przejdziemy do wykładu 4, Jonathan Edwards i Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

Wykład 4, Jonathan Edwards i Pierwsze Wielkie Przebudzenie. Dobrze, jeśli śledzisz konspekt, możesz zobaczyć, co zamierzamy zrobić. Zajmie nam dość dużo czasu, aby porozmawiać o Jonathanie Edwardsie, życiu i posłudze Jonathana Edwardsa.

A potem przyjrzymy się innym ważnym liderom. Przyjrzymy się reakcjom na Pierwsze Wielkie Przebudzenie i wynikom Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Jak zwykle, to da nam może dzień lub dwa do przodu w naszych wykładach, a to dobra rzecz.

Cieszymy się z tego. Więc jeśli dostaniemy zimę taką jak zeszłej zimy i będziemy musieli opuścić jeden dzień, wiemy, że nadal jesteśmy przed grą, więc radzimy sobie nieźle. W porządku, więc Jonathan Edwards.

Jest wiele do powiedzenia o Jonathanie Edwardsie. To jedna z osób na kursie. Może jest, nie wiem, może jest cztery lub pięć osób na kursie.

Poświęcam sporo czasu na omówienie ich biografii, ponieważ są tak ważne. Tak bardzo ukształtowały amerykańskie życie religijne i amerykańskie życie kulturalne. Więc mógłbym kazać ci przeczytać jeszcze pięć lub sześć biografii, ale pomyślałem, że będziesz gotowy na to: pięć lub sześć biografii, pięć lub sześć książek.

Więc jestem tutaj, aby pomóc. Więc jednym ze sposobów, w jaki pomagam, jest podawanie biografii i najważniejszych wydarzeń biograficznych. Więc robimy to z Jonathanem Edwardsem, niezwykle osobą.

Okej, jest 1703, 1758, nie jest to zbyt długie życie, jak zobaczymy, z powodów, które zobaczymy później. I nazywam go jednym z największych amerykańskich teologów i filozofów, urodzonym w Ameryce. Teraz, niektórzy ludzie, którzy przybyli, wiesz, niektórzy z tych imigrantów, którzy przybyli, przywódcy kościoła i tak dalej, o których

wspominaliśmy, to w porządku, ale oni nie urodzili się tutaj w Ameryce, podczas gdy Jonathan Edwards urodził się tutaj w Ameryce.

Więc oddajemy mu ten kredyt, a on z pewnością jest jednym z największych. Zauważ, że powiedziałem teologów i filozofów. Więc miał tę niezwykłą zdolność zarówno w teologii, jak i filozofii, a także w innych rzeczach.

Nie wiem, musiałbym spojrzeć na karty. Czy ktoś z was pochodzi z Hartford, Connecticut? Czy ktoś z was pochodzi z East Windsor, Connecticut? Więc Jonathan Edwards urodził się w East Windsor, Connecticut. Więc wy, ludzie z Connecticut, możecie podać jego miejsce urodzenia, bez wątpienia.

Bardzo urodzony, a potem szybko odkryli, że mają bardzo przedwcześnie rozwinięte dziecko w osobie Jonathana. Ponieważ oto kilka dobrych przykładów. Mówił płynnie po łacinie, grece i hebrajsku i wydawało się, że całkiem dobrze opanował łacinę, grekę i hebrajski, gdy miał 13 lat.

Więc wiesz, to całkiem niezła rzecz, prawda? Mam na myśli, łacinę, grekę i hebrajski, kiedy masz 13 lat lub coś koło tego? Zgadza się. Urodził się ze szczególnym geniuszem. Więc jest całkiem niezwykłą osobą.

Oto on. Inną rzeczą o nim było to, że bardzo interesował się naukami przyrodniczymi. Więc pamiętajcie, mówimy o XVIII wieku, więc nie mówimy o ogromnej wiedzy z nauk przyrodniczych, którą mamy teraz.

Ale bardzo interesowały go nauki przyrodnicze i to pokazało jego moc obserwacji, która przyda mu się również teologicznie i filozoficznie. Tak więc jego zainteresowanie naukami przyrodniczymi i obserwacją świata przyrody itd., przełożyło to dobrze na teologię i filozofię i będzie uważnym obserwatorem teologii i filozofii itd. Tak więc, oczywiście, interesował się filozofią i teologią, a potem wstąpił na Yale, gdy nie miał jeszcze 13 lat.

Więc jest teraz gotowy, żeby iść na uniwersytet. Więc dzisiaj, w pewnym sensie, powiedzielibyśmy, że był szkolony w domu przez swoich rodziców i rzeczy, o których rozmawialiśmy, języki, filozofia, teologia, nauki przyrodnicze i tak dalej. Teraz idzie na Yale.

Nie miał jeszcze 13 lat, kiedy rozpoczął studia na Yale, więc miał 17 lat, kiedy je ukończył. Ale chcę powiedzieć kilka rzeczy o Yale. Kiedy myślisz o Yale University, myślisz o Yale i New Haven.

Wspominaliśmy o tym wcześniej, o tych wspaniałych uniwersytetach, o których mówiliśmy. Myślisz o Yale i New Haven i tym wspaniałym, ogromnym uniwersytecie. Po lewej stronie jest Yale University, jak znałby go Jonathan Edwards.

Był kościół, a po prawej stronie były akademiki, sale wykładowe itd. To jest to, co wiedział o Yale. Teraz jestem tym bardzo zainteresowany, ponieważ wiem o kościele Wethersfield.

Tam, możesz to zobaczyć po prawej stronie. Kościół Wethersfield to kościół, który widzisz po lewej stronie, ponieważ Uniwersytet Yale'a rozpoczął się w Wethersfield, Connecticut. Nie rozpoczął się w New Haven.

Ostatecznie przeniósł się do New Haven, ale zaczął w Wethersfield, Connecticut. Ktoś z tamtych okolic, przypadkiem? Wethersfield, New Haven, miasto? Tak. To wspaniały kościół.

Znamy wielu ludzi z tego kościoła, ponieważ wielu ludzi z tego kościoła pojechało z Karen i ze mną do Izraela. Czekają nas kolejne podróże do Izraela, a potem pojedzie z nami do Izraela kilka osób z kościoła Wethersfield. Prawdopodobnie widzieliście wtedy pokój Jonathana Edwardsa.

Czy zauważyłeś pokój Jonathana Edwardsa? Więc w Wethersfield w stanie Connecticut, kiedy Jonathan Edwards był studentem Yale, to był kościół, do którego uczęszczał, ponieważ kościół znajdował się na terenie kampusu, w pewnym sensie. Więc to był kościół, do którego uczęszczał, ponieważ nie jest jeszcze w New Haven. I jest pokój Wethersfield w kościele.

Prawdopodobnie jest o połowę mniejszy od tego pokoju i ma mnóstwo gadżetów Jonathana Edwardsa. I książek, które czytał i tak dalej. Więc to wspaniały kościół i z radością mogę powiedzieć, że pastorem jest absolwent Gordon College.

Więc radujemy się z tego. Więc to wspaniały kościół, prawda? Tak, jasne. Czy to nie wspaniały kościół? O, jasne.

Tak. Teraz zapomniałem jego imienia, ale jego szwagier jest tutaj na kampusie. Więc jest tu mnóstwo wspaniałych połączeń.

Więc, Kościół Wethersfield. Więc, oto idzie do Yale. Zanim skończył 13 lat, zaczął jako student Yale.

Jego pogląd na naukę mówi, że pracuje nad tym na Yale. Jego pogląd na naukę jest taki, że martwi się wiarą w sam rozum. Prawa natury pochodzą od Boga i dowodzą jego mądrości i miłości.

Więc patrząc na naukę, jest bardzo zaniepokojony tym, że ludzie będą pokładać wiarę tylko w rozumie i będą rozumieć naukę tylko poprzez swój rozum i umysł. Ale

chce przypomnieć ludziom, że prawa natury pochodzą od Boga. Prawa natury są dowodem mądrości i miłości Boga.

I to jest naprawdę właściwy sposób patrzenia na naukę. I oczywiście, będzie to właściwy sposób patrzenia na teologię, filozofię i tak dalej. Więc on jakoś zbiera to wszystko razem jako student Yale.

Teraz powinniśmy wspomnieć, że będąc na Yale i opuszczając Yale, argumentuje za czym? Argumentuje za teologią Jana Kalwina i teologią purytanów. Będzie wielkim obrońcą teologii kalwińskiej i wczesnej teologii purytańskiej, ponieważ wierzy, że teologia kalwińska najlepiej reprezentuje Biblię. To najlepsza interpretacja biblijnego słowa.

Następnie argumentuje przeciwko rosnącej teologii Jakuba Arminiusza i rosnącemu deizmowi, który jest racjonalistycznym rodzajem teologii, argumentując przeciwko temu. Argumentuje przeciwko teologii Jakuba Arminiusza, ponieważ Arminiusz podkreśla wolną wolę. I argumentuje przeciwko deistom, ponieważ nie wierzą, że Jezus jest Bogiem.

Więc jest bardzo ważnym uczonym i bardzo ważnym studentem z bardzo jasnym umysłem i czystym sercem. I tak, to będzie to, za czym i przeciw czemu będzie argumentował w swojej teologii i kazaniach itd. Teraz, powinniśmy wspomnieć, że skoro widzimy, czym jest zainteresowany teologicznie, powinniśmy powiedzieć, że teologia Kalwina i teologia purytanów wymarły w amerykańskim życiu i kulturze.

Kiedy dochodzimy do Jonathana Edwardsa, to już straciło swój rodzaj dni chwały. A teologia arminiańska staje się o wiele bardziej rozpowszechniona. Ta teologia wolnej woli staje się o wiele bardziej rozpowszechniona.

Tak więc to Jonathan Edwards przywrócił kalwińską teologię purytańską do amerykańskiego życia teologicznego i do amerykańskiego życia kościelnego wraz z Pierwszym Wielkim Przebudzeniem. Inną rzeczą, o której powinniśmy wspomnieć w kontekście Jonathana Edwardsa, jest to, że opowiada o swoim doświadczeniu nawrócenia. Cóż, jest wiele pism Jonathana Edwardsa, z którymi możesz chcieć się zapoznać.

Osobista narracja jest jedną z nich, ponieważ w osobistej narracji opowiada o swoim własnym rodzaju pielgrzymki religijnej. Inną rzeczą, którą powinienes znać o Jonathanie Edwardsie, są jego kazania, oczywiście. Jego kazania były dość niezwykle.

Tak więc osobista opowieść i kazania Jonathana Edwardsa sprawiają, że będziesz czytał dobre rzeczy od Jonathana Edwardsa. Ale oto jak opisuje on swoje własne doświadczenie nawrócenia. Teraz, został wychowany w domu chrześcijańskim.

Znał chrześcijaństwo i tak dalej. Ale oto jest. 12 stycznia 1723 roku uroczyście poświęciłem się Bogu i spisałem to, oddając siebie i wszystko, co miałem, Bogu, aby być dla przyszłości, w żadnym razie moim, aby działać jako ktoś, kto nie ma prawa do siebie w żadnym względzie.

Tak więc, jeśli chodzi o jego własne doświadczenie nawrócenia, opisuje je jako oddanie się Bogu, całkowite oddanie się Bogu i pozwolenie Bogu na posiadanie siebie w pewnym sensie. Teraz, tak oczywiste, nie czuł, że to zrobił, mimo że został wychowany w domu chrześcijańskim. Nie czuł, że zrobił to wcześniej w swoim życiu.

I teraz przychodzi i w osobistej narracji opowiada nam o swoim własnym wymiarze swojego życia. Okej, jeszcze jedna rzecz o Jonathanie Edwardsie. Jonathan Edwards decyduje, że jedzie do 1727 roku.

Postanawia przeprowadzić się do Northampton w stanie Massachusetts. Ktoś z Northampton przypadkiem? Central Massachusetts? Northampton? Okej. Cóż, nigdy tam nie byłem, ale kiedyś chcę tam pojechać, ponieważ jego dziadek, którego zdjęcie mamy tutaj, Solomon Stoddard, był bardzo ważną osobą w Massachusetts, bardzo ważnym pastorem i kaznodzieją, żył w latach 1643-1729.

Jest dziadkiem Jonathana Edwardsa i ma ten kościół kongregacyjny w Northampton, Massachusetts. Więc to, co się dzieje, to w 1727 roku, Jonathan Edwards decyduje, no cóż, wcześniej miał szybką posługę duszpasterską w Nowym Jorku, ale potem w 1727 roku decyduje, że zamierza iść i pomagać swojemu dziadkowi w kościele kongregacyjnym w Northampton. Więc w 1727 roku dokonał bardzo ważnego ruchu w swoim życiu do kościoła kongregacyjnego w Northampton.

Pojechał tam w 1727. Widzisz datę jego dziadka. Dziadek zmarł w 1729.

Więc Jonathan Edwards przejął posługę duszpasterską kościoła po śmierci swojego dziadka w 1729 roku. Okej, więc teraz staje się to bardzo ważne, ta data, 1729, kiedy przejmuje kościół. A co to jest? Jonathan Edwards jest wspaniałym pastorem i kaznodzieją.

Żeni się z Sarah Pierpont, piękną kobietą, którą poślubił, i umiera w tym samym roku, co on. Miał 11 dzieci, co nie było niczym niezwykłym w XVIII wieku. Kiedy mówię o Susannie Wesley, teraz była w XVII wieku, ale Susanna Wesley miała 19 dzieci.

Dwoje z nich, wiesz, John i Charles Wesley. To dużo dzieci, prawda? Myślę, że to dużo dzieci. Ale Susanna była jednym z 25 dzieci.

Więc matka Zuzanny urodziła 25 dzieci. To dużo dzieci. Ale tutaj w XVIII wieku miał 11 dzieci.

Oto on, jego życie w kościele. Studiuję około 13 godzin dziennie, co nie jest zbyt dobre. Czy to nie jest wspaniały przykład dla ciebie jako studenta? 13 godzin dziennie? To byłoby świetne, prawda? Próbuję to udowodnić Jonathanowi Edwardsowi, że cały ten czas poświęcony studiowaniu, można by pomyśleć, że to nie pomoże mu doprowadzić do wielkiego przebudzenia. Ale tak naprawdę, to dzięki jego studiowaniu, ponieważ znał Pismo tak dobrze, mógł być użyty przez Boga, aby doprowadzić do wielkiego przebudzenia.

Więc studiowanie jest dla Jonathana Edwardsa bardzo, bardzo ważne każdego dnia. Teraz, on miał niewolników. Kiedy czytasz biografię Jonathana Edwardsa, możesz być trochę zaskoczony.

I to nie jest coś, co biografowie próbują ukryć. Posiadał niewolników. W ten sposób był częścią jego kultury.

Częścią tego codziennego amerykańskiego życia było to. Więc posiadał niewolników. Miał interesującą posługę kaznodziejską jako uczoney/pastor.

Teraz pozwólcie mi wspomnieć o jego stylu kazań. Biografowie starają się to bardzo jasno przedstawić, że traktował niewolników bardzo, bardzo ostrożnie, naprawdę jak pracowników, a nie tak, jak traktowano niektórych niewolników. Ale posiadał niewolników.

Więc kupił niewolników. Posiadał niewolników. Więc to staje się trochę problematyczne dla niektórych ludzi.

Ale musimy umieścić go w jego kulturze. A to była wciąż kultura, w której zmagali się z problemem niewolnictwa. Tak.

Tak. Tak. Jasne.

O nas dzisiaj. Wow. Cóż, mamy dzisiaj wiele problemów.

Myślę, wiesz, no cóż, jedna kwestia. Nie będę się wdawać w całą kwestię seksualności płciowej. Ale moglibyśmy się w to zagłębić i odbyć ciekawą dyskusję na ten temat.

Jedną rzeczą mogą być kobiety w posłudze, ponieważ kościół zмага się z problemem kobiet w posłudze. A niektóre kościoły przeszły przez ten problem i wierzą, że jest to biblijne. Inne kościoły mówią, nie, to nie jest biblijne.

Nie powinno być kobiet w służbie. Więc jest trochę walki. Używam tego, ponieważ jest trochę bardziej – tworzy trochę mniej gorącej debaty niż inne kwestie.

Ale kobiety w służbie mogą być problemem, który sprawi, że spojrzą wstecz za 200 lat i powiedzą, no cóż, zmagaly się z tym, wiesz. Ale teraz są nawet kobiety – nie za 200 lat. Teraz są nawet kobiety księży rzymskokatolickich i tak dalej.

Więc, czy to nie byłoby interesujące? Więc myślę, że coś takiego może być przykładem. Tak, dobre pytanie. Najlepsza biografia, nawiasem mówiąc, Jonathana Edwardsa, którą wiem, że będziesz chciał przeczytać tego lata, jest wymieniona w twoim sylabusie.

To George Marsden. I to najlepsza i najnowsza biografia. Ma około trzech lat.

Więc wiem, że będziecie chcieli dodać to do swojej letniej listy. Wiem, że wszystkie te lektury, które tu umieściłam, będziecie chcieli dodać do swojej letniej listy lektur. Więc będzie to przyjemność zrobić to tego lata.

Okej, coś jeszcze? Pozwólcie, że wspomnę o kazaniu, a potem muszę dać wam spokój. Ale posługa kaznodziejska Jonathana Edwardsa. Jaka jest definicja kaznodziejstwa z seminarium? Czego nauczyłem się w seminarium?

Kazanie jest prawdą Bożą płynącą z osobowości. Kazanie jest prawdą Bożą płynącą z osobowości. A Jonathan Edwards był wspaniałym kaznodzieją.

Ale mówi się o Jonathanie Edwardsie, że kiedy głosił kazanie, trzymał wzrok na sznurze dzwonu z tyłu kościoła. Więc po prostu głosił kazanie w ten sposób, jak prawnik. Miał do przekazania pewien punkt widzenia, filozoficzny, teologiczny, biblijny.

I tak nie wydawał się mieć na oku wszystkich wiernych. I nie wydawał się używać wielu ilustracji. Wydawało się, że pochodziły z tekstu biblijnego, werseł po wersecie.

I to była prawda Boga, która przeniknęła przez osobowość. Ale bardzo interesujące jest to, że w pewnym sensie Pierwsze Wielkie Przebudzenie zaczęło się od kazań Jonathana Edwardsa. A data, którą zazwyczaj podajemy, jest po prostu datą zaokrągloną; to nie jest data dokładna.

Ale datę, którą podajemy dla Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, to 1734. 1734, z powodu wielkiego kazania Jonathana Edwardsa. Teraz, kiedy mówimy o Pierwszym Wielkim Przebudzeniu, zobaczymy jego dokładne przeciwieństwo.

To jest dokładne przeciwieństwo w kwestii kazań. I to jest facet o nazwisku George Whitefield. Więc nie można znaleźć bardziej przeciwnego rodzaju kaznodziei.

Ale jeśli głoszenie jest prawdą Bożą płynącą przez osobowość, to Jonathan Edwards był wierny swojej osobowości. I George Whitefield był wierny swojej osobowości. I Bóg używał takiego rodzaju głoszenia.

Nie ma nic gorszego niż widzieć kaznodzieję, który próbuje być kimś innym, kiedy głosi kazanie. Mam na myśli, że nie są sobą. Nie wiem.

Próbują kogoś naśladować. Dlaczego mieliby to robić? Tak jak prawda Boża. Teraz mam długie kazanie.

Więc nie będę prawil kazań. Dam ci pięć sekund przerwy. Więc zrób sobie pięć sekund przerwy.

Edwards, wciąż pracujemy nad Jonathanem Edwardsem. Jeszcze go nie zostawiliśmy. I robię to, żebyście nie musieli czytać 400-stronicowej biografii Jonathana Edwardsa.

Więc cię ratuję. Ale uwielbiam rozmawiać o Jonathanie Edwardsie. Więc to nie problem.

Okej, 1734 był początkiem Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Ludzie wiedzieli o Pierwszym Wielkim Przebudzeniu, ale stało się ono w pewnym sensie spopularyzowane przez jego książkę w 1737. I napisał książkę zatytułowaną Wierna opowieść o zaskakującym dziele Boga w nawróceniu wielu setek dusz w Northampton, 1737.

Tak więc Faithful Narrative była książką napisaną o początku Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Tak więc ludzie tacy jak John Wesley dowiedzieli się o Pierwszym Wielkim Przebudzeniu w Ameryce. Porozmawiamy o Wesleyu później.

Jednak dowiedział się o Pierwszym Wielkim Przebudzeniu w Ameryce poprzez lekturę Faithful Narrative, co Jonathan Edwards miał na ten temat do powiedzenia. Tak więc, jest to niezwykle przebudzenie. Setki ludzi nawracają się.

Setki ludzi przychodzą do Pana przez posługę Jonathana Edwardsa. A potem zaczyna podróżować całkiem sporo, ponieważ jest zapraszany do głoszenia. A w jego kaznodziejskich zobowiązaniach inni ludzie przychodzą do Pana i tak dalej.

Więc generalnie wpisujemy 1734. Więc sprawy naprawdę idą do przodu. A jego kościół rośnie.

Inne kościoły rosną. I Pierwsze Wielkie Przebudzenie się zaczyna. Teraz będą inni ludzie zaangażowani w Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

Ale my tutaj skupiamy się tylko na Jonathanie Edwardsie. Są oni zasadniczo – coś, przede wszystkim, są to ludzie w kościele, którzy tak naprawdę nie zdawali sobie sprawy, na czym polega chrześcijaństwo. W pewnym sensie dołączają do kościoła.

Ale teraz są miłymi ludźmi. Ale nie zdają sobie sprawy, czego chrześcijaństwo od ciebie wymaga. I są też ludźmi, którzy byli w pewnym sensie atakującymi kościół i atakującymi chrześcijaństwo i tak dalej.

Więc całkiem szeroka gama ludzi jest tutaj nawracana. Więc 1734, Pierwsze Wielkie Przebudzenie, Jonathan Edwards. Rzeczy zaczynają się.

Coś jeszcze. Musimy jeszcze skończyć z Jonathanem. Okej.

Chcemy zakończyć jego historię. Mamy Pierwsze Wielkie Przebudzenie. Są inni ludzie, o których będziemy mówić.

Czy pamiętasz Halfway Covenant? Halfway Covenant rozwijano od 1657 do 1662 roku. Jedną z rzeczy, o których wspomnieliśmy w Halfway Covenant, było to, że chrzest uprawniał do członkostwa w kościele. Więc jeśli jesteś ochrzczony, jesteś członkiem kościoła i możesz nie musieć dawać świadectwa, że jesteś wierzącym w Jezusa.

To był sposób na zostanie członkiem kościoła. To nie było wystarczająco surowe dla Jonathana Edwardsa. Wierzył, więc dlatego jest to bardzo interesujące. Nawiasem mówiąc, nie zgadzał się ze swoim dziadkiem w tej sprawie.

Teraz on i jego dziadek byli współministrami tylko przez dwa lata. Jego dziadek wierzył, że chrzest w Wieczerzy Pańskiej może być nawet dla niewierzących, ponieważ być może poprzez dzieło chrztu, lub być może poprzez przyjście na Wieczerzę Pańską, być może staną się wierzącymi. Być może będzie to dla nich obrzęd nawrócenia.

Cóż, to nie było wystarczająco surowe dla Jonathana Edwardsa. Jonathan Edwards uważał, że jedynymi ludźmi, którzy powinni być ochrzczeni, są ludzie, którzy mogą dać świadectwo wierze chrześcijańskiej w bardzo jasny sposób. A jedynymi ludźmi, którzy przyjmują Wieczerzę Pańską, powinni być ludzie, którzy są wierzący.

Nie powinienś otwierać stołu komunijnego dla niewierzących. Jest on przeznaczony tylko dla ludzi wierzących. Więc miał prawdziwe problemy z Halfway Covenant.

Teraz pamiętajcie, że Halfway Covenant zaczyna dominować w kongregacjonalizmie w Nowej Anglii, a nawet zaczyna dominować w kościele w Northampton. Oto więc smutna część życia Jonathana Edwardsa. W 1750 roku został usunięty z kościoła.

Bardzo smutne. Pojechał tam, żeby pomóc dziadkowi. Przejął obowiązki dziadka.

On poprowadził Pierwsze Wielkie Przebudzenie z tego kościoła. Ale to kościół kongregacyjny, więc kongregacja decyduje, kto będzie pastorem. A w 1750 roku wyrzucili go z powodu jego sprzeciwu wobec Przymierza Połowicznego.

Więc pytanie brzmi, co się stanie z Jonathanem Edwardsem po tym, jak go zwolnią? A w 1750 roku, kiedy zostanie zwolniony, czy będzie to najgorszy moment w jego życiu, czy Bóg wykorzysta to dla dobra? Cóż, dzieje się tak, że w 1750 roku udaje się do Stockbridge w stanie Massachusetts. Tak? Więc z powodu przekonania, że nie będzie używany tak po prostu jako chrzciciel niemowląt? Nie. Zasadniczo może obejmować chrzest niemowląt, jeśli rodzina jest gotowa dać świadectwo temu, że wychowali dziecko w wierze, ponieważ są kongregacjonalistami, co oznacza, że byli anglikanami.

Kiedyś purytanie byli anglikanami i chrzcili niemowlęta. Jednak rodzice musieli potwierdzić, że wychowamy to dziecko w wierze chrześcijańskiej. Halfway Covenant mówił, że dzieci, których rodzice nie są chrześcijanami, mogą być chrzczone.

Więc to obejmowało. Następnie obejmowało ludzi, którzy przychodzili. Obejmowało dorosłych, którzy przychodzili do kościoła i mówili: Chcę dołączyć do kościoła.

Więc, czy wyznajesz wiarę w Chrystusa? Cóż, niekoniecznie, ale jestem dobrą osobą. Okej, ochrzczymy cię, a to będzie członkostwo w kościele. Więc, jeśli chodzi o niego, wszystko zostało trochę rozwodnione.

I to był problem z Halfway Covenant. To była debata nad Halfway Covenant. I miał o wiele bardziej rygorystyczne spojrzenie na to, czym jest chrzest i członkostwo w kościele Lord's Supper.

Więc go wyrzucili. 1750. Trafia do Stockbridge.

Czy ktoś jest z okolic Stockbridge? Jedzie do Stockbridge. Co jest w Stockbridge? Cóż, mam na myśli, piękne miejsce. Jestem pewien, że nigdy nie byłem w Stockbridge.

Ale co jest w Stockbridge? Stockbridge było na pustkowiu. To jest wyjście na pustkowie. To jest wyjście, aby zabrać małą społeczność wierzących i być dla nich pastorem.

Ale także byliby Indianie lub Indianie w Stockbridge, którym mógłbym służyć. Ale gdzie indziej miałbym pójść? To był najgorszy okres w życiu Jonathana Edwardsa. To był czas, kiedy zostawił wszystko, co było mu bliskie i drogie, zabrał rodzinę i wyruszył, aby naprawdę zostać misjonarzem na pustkowiu.

Okej, więc pytanie brzmi , co dzieje się potem? Jonathan Edwards jest w najgorszym momencie swojego życia. Co się dzieje potem, to to, że dociera do Stockbridge i ma mnóstwo czasu na pisanie. I tak zaczyna pisać.

Teraz pisał, oczywiście, publikował kazania, osobiste opowieści i tak dalej. Pisał, ale to dało mu czas, żeby naprawdę to przemyśleć, bo ma czas w rękach, więc może naprawdę przemyśleć swoją teologię i naprawdę to przemyśleć i spisać. Więc to, co zaczęło się jako najgorszy moment w jego życiu, stało się w rzeczywistości jednym z najbardziej produktywnych momentów w jego życiu.

Czy zatem kiedykolwiek odkrywamy, że to prawda w naszym życiu, że czasami to, co wydaje się najtrudniejszym czasem w twoim życiu i najbardziej opuszczonym czasem w twoim życiu, czy odkrywamy, że czasami jest to czas, w którym Bóg naprawdę działa w cudowny sposób, a my wychodzimy z tego jako lepsi ludzie? Cóż, Jonathan Edwards wyszedł z tego jako lepszy człowiek. To jedno z jego pism, A Careful and Strict Inquiry into the Modern Prevailing Notion of Freedom of the Will, które ma być centralne dla większej agencji, cnoty, porady, nagrody, kary, pochwały i winy. Teraz to tytuł książki.

To książka, w której bronił predestynacji i zaprzeczał arminiańskiej koncepcji wolności woli. Jest więc gotowy, aby wejść w rodzaj moralnej bitwy i teologicznej bitwy z ludźmi, którzy wierzyli w wolność woli. Okazało się, że był to naprawdę bardzo ważny czas w jego życiu.

Okej, pozwólcie mi dokończyć jego historię. Chcę tylko zobaczyć rezultaty jego życia w posłudze. Oto on. Jest w Stockbridge i prawdopodobnie tam zostanie, ale dostaje zaproszenie, żeby gdzieś pójść, bo jest tak genialnym myślicielem.

Został zaproszony w 1758 roku, aby zostać prezydentem Princeton University. Nie rozmawialiśmy jeszcze o Princeton. Zauważ to.

Rozmawialiśmy o Harvardzie, prawda? I rozmawialiśmy o Brownie, ale nie rozmawialiśmy o Princeton. Więc porozmawiamy o Princeton w tym wykładzie, ale później. Ale tak czy inaczej, dostaje zaproszenie, aby pójść na Uniwersytet Princeton i zostać prezydentem Princeton.

W 1758 roku przeprowadził się do Princeton. Więc przeprowadza się do Princeton. Porozmawiamy o założeniu Princeton.

Przeprowadza się do Princeton i, wiesz, tam znowu tragedia uderza w jego życie, ale on widzi to jako chwałę Boga. Musiał przyjąć szczepionkę przeciwko ospie, aby nie być podatnym na ospę, i zmarł z powodu szczepionki w 1758 roku. Był prezydentem Princeton tylko przez około trzy miesiące.

Więc miał trochę przedwczesny koniec, ale on oczywiście widział to jako opatrność Bożą. To był Boży czas w jego własnym życiu. Czas wydaje się trochę tragiczny, gdy patrzy się na niego z ludzkiej perspektywy, ale wątpię, czy Jonathan Edwards spojrzałby na to z tej perspektywy.

Okej, więc oto on, Jonathan Edwards, który jest naprawdę niezwykłą osobą. To, co chcę teraz z nim zrobić, to spojrzeć, zanim go zostawimy, numer A tutaj, chcę przyjrzeć się wynikom jego życia, temu, co wynikało z życia i posługi Jonathana Edwardsa. Ale zanim to zrobię, czy są jakieś pytania dotyczące jego bardzo bogatej, bardzo interesującej biografii Jonathana Edwardsa? Niezwykła osoba.

Okej, jakiego rodzaju? Kiedy co? Cóż, Pierwsze Wielkie Przebudzenie idzie po Jonathana Edwardsa z trzema innymi liderami, o których będziemy mówić. Więc idzie dobrze, jego wyniki sięgają lat 60. i mniej więcej do początku lat 70., czasu wojny o niepodległość. A potem jest, jak zobaczymy w trakcie kursu, ale potem jest dość ostry spadek religii.

Ludzie zwracają uwagę na politykę, gdy nadchodzi rewolucja i tak dalej. Więc wtedy następuje ostry rodzaj, a potem, począwszy od 1800 roku, mamy Drugie Wielkie Przebudzenie. Więc, chciałbym to zobaczyć, chciałbym zobaczyć, jak to wszystko dzieje się jak wahadło w pewnym sensie.

To wahadło rozpoczęło się w 1734 roku i trwało do lat 50. i 60. Następnie wahadło przesunęło się w stronę racjonalizmu, deizmu itd. A potem nastąpi Drugie Wielkie Przebudzenie.

Coś jeszcze? Okej, jakie są rezultaty? Co wynika z życia i posługi Jonathana Edwardsa? Okej, pierwszy już wspomnieliśmy, a mianowicie odrodzenie kalwinizmu. Odrodzenie kalwinizmu. Umarł, został tu przyniesiony przez purytanów.

Umarł w drugim, trzecim i czwartym pokoleniu. Puritanie nie byli tym, czym mieli być. Więc kalwinizm umiera, odradza się w życiu kulturalnym i religijnym kolonii. Po drugie, cudowna równowaga między życiem umysłu i życiem serca.

Jonathan Edwards jest tego świetnym przykładem. Piękna równowaga życia umysłu, życia serca. To cała osoba.

Często mówię, że jedną z rzeczy, z którymi walczymy dzisiaj, gdyby Jonathan Edwards był w pobliżu, mógłby nam w tym pomóc. Pomaga nam swoim życiem i posługą. Jedną z rzeczy, z którymi walczymy dzisiaj, w pewnym sensie jest to, że ludzie mówią, że musisz dokonać wyboru.

Albo będziesz bezmyślnym chrześcijaninem i nie będziesz używać mózgu, albo będziesz osobą racjonalną i nie będziesz wierzyć w te wszystkie chrześcijańskie

rzeczy. Musisz dokonać wyboru. Cóż, właściwie nie musisz dokonywać wyboru, ponieważ życie w umyśle i życie doświadczenia pięknie ze sobą współgrają.

Więc jeśli ludzie kiedykolwiek będą narzucać ci ten wybór, powiedz im, przepraszam, to jest wybór, którego nie muszę dokonywać. Dokonałem wyboru, by być pełną osobą. Czuję się samotny.

Tak więc to jest to, równowaga życia umysłu i życia serca. Docenianie, że cała prawda jest prawdą Boga. I pamiętajcie, mówiliśmy, jak kochał świat przyrody, naukę, teologię, filozofię, etykę i ekonomię.

Z jego punktu widzenia cała ta prawda jest prawdą Boga, więc dlaczego nie studiować jej w całości? Jest więc doskonałym przykładem tego. Inną rzeczą jest moc głoszenia z pism. Jest doskonałym przykładem tego, podobnie jak inni ludzie w Pierwszym Wielkim Przebudzeniu, głoszący z pism.

Bardzo ważne dla Jonathana Edwardsa. Niech Słowo Boże przemówi własnym słowem do serc i umysłów ludzi. Jest więc dobrym przykładem tego.

Miał też całkiem sporą sukcesję. Wiceprezydent pochodził z linii Jonathana Edwardsa. Wielu duchownych pochodziło z linii Jonathana Edwardsa.

Trzynastu prezydentów szkół wyższych pochodziło z jego linii, a 65 profesorów pochodziło z jego linii, co jest bardzo interesujące. Miał więc nie tylko wpływ teologiczny, ale także kulturowy. Następnie, ostatnią rzeczą dotyczącą wyników Jonathana Edwardsa jest to, że był śledzony.

Miał wielu zwolenników. Miał wielu ludzi, którzy studiowali z nim. Miał wielu ludzi, w tym własnego syna.

Ci zwolennicy otrzymują nazwę. Nazywani są Edwardsianami, Edwardsianami. Edwardsianowie byli ludźmi, byli ludźmi drugiego pokolenia Jonathana Edwardsa.

A Edwardsians w pewnym stopniu zrealizowali jego teologiczny plan, ale nie całkowicie. Tak więc, są cztery osoby i miały wpływ, ogromny wpływ, na życie uniwersyteckie, na życie kulturalne, na życie kościelne. I są cztery Edwardsians.

Teraz wymienię ich z imienia. Joseph Bellamy jest jednym z nich. Joseph Bellamy był szkolony przez Jonathana Edwardsa, więc był uczniem Jonathana Edwardsa.

Samuel Hopkins jest drugi, więc Samuel Hopkins również znał Jonathana Edwardsa osobiście. To jego syn, Jonathan Edwards, Jr., a następnie Nathaniel Emmons. Teraz pozwólcie mi powiedzieć tylko to o Edwardsianach.

Zająłoby nam to cały kurs, żeby tylko porozmawiać o Edwardsianach . To bardzo interesująca grupa ludzi, ale moglibyśmy utknąć na następnych 15 tygodniach, rozmawiając o Edwardsianach . Więc pozwólcie mi powiedzieć tylko to o Edwardsianach .

Jako grupa, każdy z nich napisał dużo i wszystko, ale zasadniczo, jako grupa, podkreślali większą wolność woli w kategoriach teologii i de-akcentowali predestynację Jonathana Edwardsa. Więc mieli tego rodzaju kwestie wolności woli i de-akcentowania predestynacji. Więc byli edwardianami w pewnym sensie.

W pewnym sensie kontynuowali jego teologię, ale w innych aspektach naprawdę różnili się od osoby, którą tak podziwiali, więc podkreślali tę wolną wolę. Jedną z rzeczy, którą podkreślali dwaj z nich, był grzech pierworodny. Dwóch z nich powiedziało, że nie ma czegoś takiego jak grzech pierworodny.

Grzech pierworodny jest tylko grzechem Adama. Nie jest przekazywany z pokolenia na pokolenie, ale wszyscy ludzie są grzeszni, ale wszyscy są grzeszni nie dlatego, że odziedziczyli grzech pierworodny po Adamie, ale dlatego, że działali z wolnej woli i wybrali grzech. Cóż, widzisz, to jest coś, z czym Jonathan Edwards nigdy by się nie zgodził.

Więc Edwardsians są ważni. Kiedy natkniesz się na ich nazwiska w Asculum Purard lub Hardman, zanotuj je i zobacz, czego nauczają, ale zrozumiesz, że to tyle czasu, ile możemy poświęcić Edwardsians . W przeciwnym razie byłibyśmy tu do czerwca. Więc, okej, miłego dnia.

Do zobaczenia w piątek.

To dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 5 na temat Jonathana Edwardsa i Pierwszego Wielkiego Przebudzenia.